

Nikolaj Hartung Kjærbys prædiken 6. søndag efter påske

Taler

Nikolaj Hartung Kjærby
Præst

Dato

22. maj 2020

Sted

Sct. Klemens Kirke

Omstændigheder**Prædikentekster**

Paulus' Brev til Romerne kapitel 8, vers 31b-39
Johannesevangeliet kapitel 17, vers 20-26

1

Den ypperstepræstelige bøn 2: Synlig usynlig herlighed

Skærtorsdag aften, umiddelbart før Jesus blev arresteret, bad han en bøn som
5 fylder hele kapitel 17 i Johannesevangeliet, og som undertiden kaldes for ”den
ypperstepræstelige bøn”. Hvorfor den kaldes det, vil jeg ikke komme ind på i
dag; det må I have til gode til vi rammer teksten igen om 2 år. Og det gør vi to
gange, for den første tredjedel af bønningen er prædiketekst til 5. søndag efter påske
i lige årstal (det var i søndags), og den sidste tredjedel kommer så søndagen efter,
10 6. søndag efter påske (og det er så i dag). Den midterste tredjedel indgår ikke i
tekstrækkerne, men jeg citerede lidt af den i torsdags, nemlig Jesu ord om at hans
disciple ikke er af verden selvom de er i verden.

I de første to tredjedele af bønningen beder Jesus for de mennesker som Faderen
15 har givet ham fra verden. Det omfatter i bredeste forstand alle mennesker til alle
tider som tror på Jesus (eller det håber jeg i hvert fald at det gør, for ellers falder
pointerne fra mine to seneste prædikener lidt til jorden), men i første omgang
gik det naturligvis på dem der blev Jesu disciple allerede inden hans død,
opstandelse og himmelfart. Men heldigvis fortsætter han med det som vi har
20 hørt i dag: ”Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord
tror på mig”. Og dét omfatter i hvert fald helt sikkert os der tror på Jesus i dag,
for det er jo gennem apostlenes ord i Det Nye Testamente at vi er kommet til
tro! Derfor er der god grund til at spidse ekstra meget ører over for den her tekst,
for det er dig og mig der bliver talt om!

25

Og hvad siger Jesus så om os? Jo, han siger at den herlighed som Gud har givet ham, den har han givet til os! Den herlighed som Gud har givet til Jesus – prøv lige at stoppe op og overveje det en gang! I torsdag var det Kristi Himmelfarts dag; dagen hvor vi fejrede at Jesus blev båret op til himlen for at sidde ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd, og jeg ved ikke med jer, men jeg kan i hvert fald ikke forestille mig et mere ærefuldt sted at sidde! Men den herlighed Jesus har fået, består ikke kun i den plads han har fået, men også hvordan han ser ud. I den sidste bog i Bibelen, Johannes' Åbenbaring, fortæller apostlen Johannes om hvordan Jesus nogle årtier efter sin himmelfart åbenbarede sig for ham mens han var i eksil på øen Patmos. Og vi skal lige huske at Johannes altså havde været en af Jesu allernærmeste venner mens han gik på jorden; måske endda *den* nærmeste. Ved den sidste nadver sad Johannes på den plads som var forbeholdt værtens bedste ven, og da Jesus hang døende på korset, var det Johannes han valgte at betro omsorgen for sin mor til. Hvis der var nogen der følte sig helt tryk ved sin *best buddy Jesus*, så var det Johannes! Men prøv engang at høre hvordan Johannes beskriver sin oplevelse af at se den herliggjorte Jesus, som han ser ud på denne side af himmelfarten:

45
... da jeg vendte mig om, så jeg syv guldlysestager, og midt mellem lysestagerne en, der lignede en menneskesøn, iført en fodlang dragt og med et guldbælte om brystet. Hans hoved og hår var hvidt som den hvideste uld, som sne, og hans øjne var som luende ild, og hans fødder var ligesom skinnende malm, der gløder i
50 *ovnen, og hans røst var som lyden af vældige vande. I sin højre hånd holdt han syv stjerner, og ud af hans mund stod et skarpt, tveægget sværd, og hans udseende var, som når solen stråler i al sin styrke. Da jeg så ham, faldt jeg ned for hans fødder som død; men han lagde sin højre hånd på mig og sagde: "Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den, som lever: Jeg var død, og se, jeg lever i evighedernes*
55 *evigheder, og jeg har nøglerne til døden og dødsriget."* (Åb 1,12b-18)

Hans herligheds stråleglans er altså så voldsom at selv hans bedste ven faldt til jorden i ærefrygt ved at se ham. Det er ret vildt ikke? Men den herlighed vil han altså give til os som tror på ham!

60
Eller nej, det var faktisk ikke det der stod. Det der rent faktisk står, er så utroligt at jeg helt uvilkårligt i første omgang kom til at skrive noget forkert i mit manuskript. Men der står altså ikke at Jesus *vil* give os den herlighed som Faderen har givet ham – havde det "bare" været det der havde stået, så kunne vi

måske endda nok fatte en lille smule af det, for vi har trods alt et håb om at der venter os stor herlighed hjemme i himlen engang. Men det som Jesus siger i dagens tekst, er altså at han allerede *har* givet os den herlighed som Faderen har givet ham! Hvad i alverden betyder det? Jeg mener, det er trods alt sjældent vi falder til jorden i ærefrygt ved at se på hinanden, ikke sandt?

Jo, det er sjældent – men det burde det måske dybest set ikke være? Måske burde vi rent faktisk – okay, måske ikke ligefrem falde til jorden, for det ville nok gøre hverdagen lidt for besværlig hvis vi konstant skulle ned og kysse fliserne, men rent mentalt burde vi måske – bøje os i ærefrygt for hinanden. For selvom mine fysiske øjne ikke bliver blændet af at se på nogen af jer, så betyder det ikke at herligheden ikke er der; den er blot *usynlig* indtil Jesus vender tilbage fra himlen og gør det usynlige synligt – på samme måde som det meste andet der har med vores frelse at gøre, også er usynligt.

Præcis hvor usynlig vores herlighed er, beskriver Paulus meget levende i den tekst vi hørte fra Romerbrevet. Der gør han det klart at det at Jesus sidder ved Guds højre hånd, ikke forhindrer os i at møde nød eller angst, forfølgelse, sult eller nøgenhed, fare eller sværd – men det betyder at ingen af de ting kan skille os fra Guds kærlighed, og det er det vigtigste!

Men hvad er sådan en usynlig herlighed egentlig værd? Er det bare noget vi leger, ligesom når børn leger at de har en usynlig ven? Nej, det mener jeg bestemt ikke. Vi leger ikke bare at vi er Guds børn; vi *er* Guds børn! Og selvom Guds herlighed i os er usynlig, så kan andre mennesker alligevel komme til at se Gud igennem os når vi lever i kraft af ham, ligesom man kan kende et vandløb i ørkenen på de træer der vokser langs bredden og lever i kraft af vandløbet. Tænk på Jesus: Mens han gik på jorden, var *hans* herlighed også usynlig! Alligevel var hele hans liv én lang fremvisning af Guds herlighed; ja, mennesket Jesus af Nazaret var og er og bliver den ultimative forkyndelse af hvem Gud er ved den måde han talte, levede, døde og opstod på. Det skyldes naturligvis at mennesket Jesus af Nazaret samtidig var og er Guds evige, enbårne søn – men den ånd som var i Jesus, den har Gud også givet til os, og derfor kan vi åbenbare Gud på samme måde som Jesus kunne – så tæt hører vi sammen med Jesus! Gud har givet sin Helligånd til *dig*, og derfor kan mennesker komme til at se Guds herlighed ved at se på *dig*.

Og ja, jeg mener *dig*! Ikke den person der sidder to meter til højre eller venstre

105 for dig eller to meter foran dig, men lige præcis *dig*. Løftet om Helligånden
gælder *alle* mennesker uden undtagelse. ”Jeg vil udgyde min ånd over *alle*
mennesker,” sagde Gud i den første tekst vi hørte i dag. Og hvis nogen skulle
være i tvivl om at *alle* betyder *alle*, så fortsatte han med at gøre det klart at det
110 gælder både mænd og kvinder, både unge og gamle, ja endda de allernederste i
samfundshierarkiet: trælle og trælkvinder. Uanset hvordan du vender og drejer
det, og hvilket billede du har af dig selv, så er det hævet over enhver tvivl at lige
præcis du også er omfattet af det som både Joel og Jesus siger!

Hvordan kan mennesker så komme til at se Guds herlighed igennem dig og
115 mig? Tja, hvordan så mennesker Guds herlighed gennem Jesus? Det gjorde de
blandt andet i kraft af de mirakler han gjorde, især helbredelser, og jeg er
overbevist om at Gud også ønsker at helbrede syge overnaturligt ved
Helligåndens kraft gennem sin kirke den dag i dag! Til september bliver der en
sogneaften hvor Torsten Borbye Nielsen vil undervise om den dimension af
120 livet med Helligånden, for det ved han langt mere om end jeg gør. Men det var
ikke *kun* gennem de overnaturlige tegn og undere at Jesus viste hvem Gud er;
det var igennem *alt* hvad han sagde og gjorde. Og det er også den plan Gud har
med dig og mig: at *alt* hvad vi siger og gør, skal vidne om ham!

125 Nu skal jeg betro dig noget: Hvis jeg for 20 år siden havde hørt en prædikant
sige hvad jeg lige har sagt, så ville jeg have følt mig *meget* træt. Skal *alt*, hvad jeg
siger og gør, vidne om Gud? Det er da et frygteligt ansvar, ja en frygtelig byrde!
Og jeg som troede at kristendommen gik ud på at jeg kunne leve i frihed og
glæde takket være mine synders nådige forladelse! – Hvor var det en skøn dag da
130 det gik op for mig at det *netop* er når jeg lever i frihed og glæde takket være mine
synders nådige forladelse, at alt hvad jeg siger og gør, vidner om Gud! Hver gang
jeg siger eller gør noget som *ikke* vidner om Gud, er det fordi jeg har glemt at jeg
intet godt kan udrette i egen kraft. Når jeg derimod husker det, så er der plads til
Guds kraft. Og det gælder for dig, præcis på samme måde som det gælder for
135 mig, for det er den samme Ånd, Gud har givet os begge to.

Tre af de ting som Joels profeti nævner at de der får Ånden, vil komme til at
opleve, er at profetere, have drømme og se syner. At profetere vil sige at man
siger noget videre som man har fået at vide af Gud, og syner og drømme er to af
140 de måder som Gud taler til os på (der er også andre måder). Som Guds børn er
det nemlig *meningen* at vi skal leve i så tæt fællesskab med vores himmelske far at
vi kan høre hvad han siger til os, og så gøre det. Jesus udtrykte det selv sådan at

han intet kunne gøre af sig selv, men kun det som han så Faderen gøre (Joh
145 5,19). Hvis du vil høre mere om hvordan Gud taler til os, så kom igen på
søndag, pinsedag.

*Lov og tak og evig ære være dig, vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du som var, er
150 og bliver, én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed!
Amen.*

Lad os tage et øjeblik til eftertanke og stille bøn.
155

Lad os bede:

Herre vor Gud, himmelske Fader! Vi beder dig for hele den verden, som du har
160 skabt: Ophold den og forny den, så alt igen bliver godt. Lad der blive fred
mellem alle folk og nationer. Velsign jorden og menneskers arbejde. Hjælp os
alle til at tage vare på den skabte verden, så vi værner om menneskers velfærd og
forvalter naturen til gavn for hinanden.

165 Herre, vi beder dig for alle, der er ramt af sorg og ulykke og savn: Trøst de
bedrøvede og bange, giv frihed og retfærd til de fattige og undertrykte, mæt de
sultne, helbred de syge, hjælp de hjemløse og landflygtige, vær hos de fangne, giv
nyt mod og håb til de bekymrede og modløse.

170 Herre, vi beder dig for alle, der har fået magt og ansvar og viden betroet: Giv
dem troskab og visdom, så de forvalter mulighederne til gavn for de svage og til
at tjene andre mennesker. Velsign og bevar vor dronning og hele hendes familie.
Vær med regering og folketing og al øvrighed her i landet.

175 Herre, vi beder dig for vort land, vor familie og alle, vi holder af og er forbundet
med: Hold din skærmende hånd over os, fri os fra alt ondt, og bevar os fra
indbyrdes strid og opløsning. Giv os styrke og vilje til at hjælpe hinanden.

Herre, vi beder dig for din kirke her og ud over hele jorden: Velsign den og
180 forny den ved din Ånd, så den kan tale dit befriende ord til alle mennesker.
Hold os fast i det fællesskab, som du i dåben satte os i. Styrk os gennem

nadverens måltid, og hjælp os alle til at tjene dig med glæde.

185 Vær hos os, når vi skal dø. Forbarm dig over os, giv os ikke løn som forskyldt,
men skænk os en glædelig opstandelse til det evige liv, hvor du med Søn og
Helligånd lever og råder fra evighed til evighed.

Amen.

190

Kilde

Manuskript taget fra <https://hartungkjaerby.dk> med tilladelse fra udgiver

Kildetype

Dokumentation på online medie

195

Tags

6. søndag efter påske, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nikolaj-hartung-kjaerbys-praediken-6-sondag-efter-paske>

200

205

210

215

220